

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **M. Z.**, bytem X, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 4.11.2010 číslo X, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala žalobou ze dne 4.11.2010 zrušení shora označeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. V žalobě uvedla, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 10.3.2010 byl jí odňat invalidní důchod z důvodu, že pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav její pracovní schopnost poklesla jen o 20%. S rozhodnutím nesouhlasí, neboť její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky. Má stále značné bolesti. Zdravotní stav jí znemožňuje vykonávat v plném rozsahu její povolání učitelky TV. Nemůže dlouho stát ani sedět. Při pokusu o delší pracovní zátěž ve škole se její zdravotní stav prudce zhoršuje a proto i nadále pracuje na částečný úvazek. Její zdravotní stav není stabilizován. Odkazovala na lékařskou

dokumentaci a uvedla, že podle posudků lékařů její dlouhodobé zdravotní postižení odpovídá od. E, pol. 1b) vyhl., kde bodové hodnocení trvalého zdravotního postižení je 30-40%.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 20.12.2010 uvedla, že žalobkyně nebyla podkladovým posudkem OSSZ Karviná ze dne 22.2.2010 vyhotoveným při KLP uznána invalidní podle ust. § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. v platném znění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost jen o 20%. Rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu od 22.4.2010 bylo žalovanou vydáno dne 10.3.2010 a žalobkyni doručeno dle dodejky 16.3.2010. Na základě podaných námitek doručených do ČSSZ dne 20.4.2010 byl opětovně posuzován zdravotní stav žalobkyně. Námitky byly vzhledem k novému posudkovému posouzení rozhodnutím ČSSZ Praha ze dne 6.9.2010 zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.3.2010 potvrzeno, neboť ani vyžádaným posudkem lékaře ČSSZ – oddělení námitkové a odvolací agendy LPS Ostrava ze dne 1.9.2010 nebyl stanoven pokles pracovní schopnosti žalobkyně o více jak 35% (20%), k datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o invaliditu dle § 39 odst.1 zdp. Rozhodnutí bylo doručeno dne 16.9.2010. Rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu je tak zcela v souladu s platnou právní úpravou. Navrhovala vyžádání posudku PK MPSV ČR v Ostravě.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že žalovaná rozhodnutím ze dne 6.9.2010 č.j. X rozhodla o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.3.2010 ve věci žalobkyně tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.3.2010 č.j. 656 011 0326 potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení namítal posouzení svého zdravotního stavu, posoudila jeho invaliditu ve smyslu § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/91 Sb. Dle vypracovaného posudku o invaliditě ze dne 1.9.2010 není posuzovaná invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti účastníce řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla novým posudkem o invaliditě určena ve výši 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná dále uvedla, že v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se žalovaná zabývala pečlivě se všemi námitkami účastníce řízení, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu účastníce řízení činí pokles pracovní schopnosti účastníce řízení pouze 20%, nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidního důchodu podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb.

ČSSZ rozhodnutím ze dne 10.3.2010 č.j. 656 011 0326 podle ustanovení § 56 odst.1 písm. a) a ustanovení § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) odňala žalobkyni od 22.4.2010 invalidní důchod mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 22.2.2010 již účastníce řízení není podle ustanovení § 39 odst.1 zdp invalidní, neboť z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 20%.

Lékařka OSSZ v Karviné dne 21.5.2007 na základě výsledků lékařského vyšetření uvedla ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který nedovoluje vykonávat žádnou práci spojenou se zvedáním a přenášením břemen ve vynucené poloze, ve špatných klimatických podmínkách a rovněž nedovoluje výkon učitelky tělesné výchovy, ale pouze jiných předmětů. Dle kap. XV, odd. F, pol. 3 písm. b/ přílohy č. 2 vyhl.č. 284/95 Sb. hodnotila pro relativně krátký odstup od operace 35 %. Vydala výrok, že posuzovaná není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. s datem vzniku invalidity 2.2.2007.

Lékař OSSZ v Karviné dne 22.2.2010 v posouzení zdravotního stavu ve smyslu ust. § 8 zák.č. 582/91 Sb. uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který je od posledního posouzení v květnu 2009 dlouhodobě stabilizován. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. b/ přílohy k vyhl.č. 359/2009, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20 %, přičemž uvedl, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. V závěru uvedl, že posuzovaná není invalidní, nejde o invaliditu II. ani I. stupně dle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb.

ČSSZ-oddělení námitkové a odvolací agendy LPS při vypracování posudku o invaliditě dne 1.9.2010 vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. L. P. a dalších nálezů odborných lékařů. Posuzující lékař dospěl k závěru: „Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Dle posouzení posuzovaná není invalidní dle § 39 odst.1 zák.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po operaci meziobratlové ploténky L5/S1 v r. 2005 a stabilizační operaci páteře v téže úrovni kovovým materiálem (2008) s lehkou poruchou dynamiky a občasnými příznaky kořenového dráždění. Zdravotní stav je stabilizován, zlepšen na popsané úrovni. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nemění. Posuzovaná je schopna jako učitelka angličtiny, není schopna jako učitelka TV.“

Posudková komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV ČR) s pracovištěm v Ostravě posoudila zdravotní stav žalobkyně a její pokles pracovní schopnosti dne 23.3.2011. Uvedla, že u posuzované se jedná o: stav po extrakci hernie disku L5/S1 v říjnu 2005, stav po stabilizaci L5/S1 pro retrolisthému 7.1.2008, vertebrogenní algický syndrom se zánikovým syndromem L5, stav po kontuzi pánve po pádu ze židle. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označila stav po extrakci hernie disku L5/S1 v říjnu 2005, stabilizaci L5/S1 pro retrolisthému 7.1.2008 s dobrým efektem, klinicky s omezením dynamiky bederní

páteře, která je výsledkem provedené operace, dle EMG stabilní lehká léze L5 vpravo, klinicky bez přesvědčivé zánikové kořenové symptomatologie. Stav odpovídal příloze č. 2 k vyhl.č. 284/95 Sb., kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. b) a z rozmezí 10-20 % stanovila horní hranici 20 %. U posuzované nešlo k datu rozhodnutí 6.9.2010 o zdravotní postižení uvedené pod písm. c/, d/, protože nejsou splněna kritéria zde uvedená.

Dle PK MPSV ČR v Brně, která vypracovala posudek dne 15.6.2011, se v případě žalobkyně jedná o posuzovanou po dvou operacích páteře s přetrvávajícími chronickými bolestmi zad v oblasti beder a reziduální lehkou neurologickou symptomatologií. Ke dni 6.9.2010 byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podmíněný stavem po dvou operacích páteře, opakované vyšetření páteře magnetickou rezonancí prokázalo zcela stabilizovaný pooperační nálezn bez průkazu eventuálně nového výhřezu, bez průkazu nestability páteře, bez průkazu závažné stenózy páteřního kanálu nebo útlaku míchy. Z tohoto důvodu lze považovat reziduální funkční nálezn za lehký, tj. s poruchou dynamiky a statiky bederní páteře kolerující s provedenými operačními zákroky, s poruchou citlivosti na pravé dolní končetině a s částečně omezenou hybností pravého palce. Nebylo shledáno středně těžké funkční postižení s funkčně významným neurologickým nálezem a symptomatologií neurogenního močového měchýře. Nebylo shledáno ani těžké funkční postižení páteře s těžkým nervovým postižením a závažnými parézami. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl chronický bolestivý syndrom bederní páteře po dvou operacích páteře s poruchou dynamiky a statiky bederní páteře, s projevy kořenového dráždění a lehkým neurologickým nálezem. Některé denní aktivity byly vykonávány s obtížemi. Pokles pracovní schopnosti dle přílohy k vyhl.č. 359/2009 ve znění od 1.1.2010 dle kap. XIII, odd. F, pol. 1.b činí 20 %. Pro další navýšení posudkové hodnocení neshledala PK MPSV podklad. K datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 6.9.2010 posuzovaná nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb.

Posudková v komise konstatovala, že ke dni 6.9.2010 žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.11.2010 číslo X, rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.3.2010 č.j. X posudky OSSZ Karviná z 21.5.2007 a 22.2.2010, posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 23.3.2011, posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 15.6.2011 a posudek ČSSZ-oddělení námitkové a odvolací agendy LPS z 1.9.2010.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými

posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Uvedená komise je přitom oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale také i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě (částečné invaliditě, jejím vzniku, dalším trvání či zániku, třebaže v oblasti rozhodování o těchto nárocích jsou pojmy invalidity i částečné invalidity především pojmy právními. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 23.3.2011 a srovnávací posudek PK MPSV ČR v Brně dne 15.6.2011. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovými lékaři a lékaři z oboru neurologie na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudkové komise se vypořádaly se všemi lékařskými nálezy.

Jak posudkoví lékaři OSSZ, tak lékař ČSSZ-oddělení námitkové a odvolací agentury LPS, i lékaři PK MPSV se shodli na tom, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl chronický bolestivý syndrom bederní páteře po dvou operacích páteře s poruchou dynamiky a statiky bederní páteře, s projevy kořenového dráždění a lehkým neurologickým nálezem. Lékař OSSZ dne 22.2.2010 hodnotil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 20% dle kap. XIII, odd.E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Rovněž ČSSZ-oddělení námitkové a odvolací agentury LPS svým lékařem hodnotily míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 20% dle kap. XIII, odd.E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě dne 23.3.2011 hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 20% dle kap. XIII, odd.E, položka 1, písm. b), přičemž uvedla, že zdravotní postižení je uvedeno v příloze č. 2 k vyhl.č. 284/1995. Pokud se jedná o označení vyhlášky ke dni posuzování, jedná se o zřejmou písařskou chybu, když správně měla být uvedena příloha k vyhl.č. 359/2009 Sb. (v kapitole XIII příl.č. 2 vyhl.č. 284/1995 byly posuzovány ženské pohlavní orgány). Rovněž posudková komise MPSV ČR Brno hodnotila dne 15.6.2011 míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 20%, jak uvedla dle kap. XIII, odd. F, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. I v tomto případě došlo k písařské chybě, když správně mělo být uvedeno hodnocení dle kap. XIII, odd.E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. To, že se jednalo o zřejmé písařské chyby, lze zjistit nahlédnutím do přílohy č. 2 k vyhl.č.284/1995 Sb. a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Tyto písařské chyby dle názoru soudu neměly vliv na správnost určení procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Krajský soud nezpochybnil závěry odborných posudků, a proto také neprováděl další dokazování a závěry těchto posudků pro své rozhodnutí plně převzal.

Dle posouzení ČSSZ-oddělení námitkové a odvolací agentury LPS ze dne 1.9.2010 je zdravotní stav žalobkyně stabilizován, zlepšen. Rovněž dle posouzení PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 23.3.2011 od operace 7.1.2008 došlo u žalobkyně po dokončení komplexní pooperační léčby ke zlepšení potíží. Z posudku PK MPSV ČR Brno ze dne 15.6.2011 vyplynulo, že opakované vyšetření páteře magnetickou rezonancí prokázalo zcela stabilizovaný pooperační nález bez průkazu event. nového výhřezu, bez průkazu nestability páteře, bez průkazu závažné stenosis páteřního kanálu nebo útlaku míchy.

Podle ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst.2 téhož ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odstavce třetího schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst.4 cit. ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Od 1. 1. 2010 došlo ke změnám právní úpravy posuzování zdravotního stavu v sociální oblasti. Konkrétně šlo zejména o změny v právní úpravě posudkových kritérií, podle nichž je hodnocen zdravotní stav a některé jeho důsledky (invalidita) v systému důchodového pojištění a o některé další související změny.

Na základě právní úpravy, kterou přinesl s účinností od 1. 1. 2010 jednak zákon č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, jednak vyhláška č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), došlo ke změnám posudkových kritérií v důchodovém pojištění, zejména pokud jde o posuzování invalidity.

K zásadní změně došlo opuštěním dosavadního dělení na plnou invaliditu a částečnou invaliditu, a jeho nahrazení invaliditou ve třech stupních. Do právního řádu ji přinesl zákon č. 306/2008 Sb. v článku I bodu 42. Tímto ustanovením byl s účinností od 1. 1. 2010 novelizován § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. S uvedenou změnou v posuzování souvisela i změna dávková-institutů plného invalidního důchodu a částečného invalidního důchodu byly nahrazeny invalidním důchodem, jehož výše je odlišná podle stupně uznané invalidity.

Stupně invalidity byly nově stanoveny tak, jak uvedeno výše v ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb.

V souvislosti se změnami právní úpravy posudkových kritérií došlo s účinností od 1. 1. 2010 k některým významným změnám rovněž v procesní úpravě. Bylo zavedeno námitkové řízení.

Soud vzal za prokázáno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně k datu 6.9.2010 s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd.E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., které způsobuje 20% pokles pracovní schopnosti žalobkyně.

Jestliže pojištěnec z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podle posudku PK MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě a posudku PK MPSV ČR v Brně již nesplňuje podmínku pro pobírání invalidního důchodu podle § 39 odst. 1 č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, odejme se mu tato dávka podle § 56 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Protože u žalobkyně došlo ke dni 6.9.2010 k poklesu její pracovní schopnosti méně než 35%, nejsou splněny podmínky invalidity podle § 39 odst.1 z. č. 155/1995 Sb.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobkyně pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o tom, že splňovala ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Nad rámec výše uvedeného soud uvádí, že lze přisvědčit žalobkyni, že PK MPSV ČR v Brně na straně 2, 3, 4 a 5 uvedla chybně jméno žalobkyně, když uvedla

M. Z. namísto správně M. Z., jak uvedla na str. 1 posudku. Tato písařská chyba však nemá vliv na správnost rozhodnutí, jedná se o zřejmou písařskou chybu.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; pokud stěžovatel sám, nebo ten, kdo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 9.srpna 2011

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Bohuslava Drahošová, v.r.
samosoudkyně